

DHAMMAPADA

TIPITAKA TEOS
Tlk Linnart Mäll

XVIII KÕNTS

235. Sa oled nüüd kui koltunud leht, Jama saadikud on su kõrval. Lahkumine on sul ees, teemoona ei ole aga kaasa võtta.

236. Ehita enesele saar, otsusta kiiresti ja saa targaks! Kõntsast puhtana ja veatuna võid sa siseneda taevalikule õilsate maale.

237. Su päevad on lõpule jõudnud, sa pead minema Jama ette, sul ei ole aga kohta, kus peatuda ja ka teemoona ei ole sul kaasa võtta.

238. Ehita enesele saar, otsusta kiiresti ja saa targaks! Kõntsast puhtana ja veatuna ei ole sul vaja enam sündida ja vananeda.

239. Arukas peaks eneselt nagu kullassepp hõbedalt kõntsa maha pesema järk-järgult, vähehaaval, aga pidevalt.

240. Nagu rooste sööb ära raua, kuigi sai tekkida vaid tänu rauale, nõnda ka omaenese teod viivad halba sündi selle, kes astub üle vajalikust.

241. Pühasid raamatuid määrib kordamata jätmine, maju määrib koristamata jätmine. Ilu määrib lodevus, valvureid määrib hoolimatus.

242. Naine määrib ennast halva eluviisiga, ohverdaja määrib ennast ihnsusega. Nii seda kui teist maailma määrivad patused seadmused.

243. Kõige rohkem aga määrib teadmatus: see on kõntsade kõnts. Kui te sellest vabanete, oo mungad, siis olete kõntsast täiesti vabad.

244. Kerge on elada häbitul, kaarnana jultunud, jõhkral, ülbel, upsakal ja kõntsasel.

245. Raske on aga elada häbi tundval, alati kirkust otsival tarmukal, mõistval ja malbel, kes teab, mis on puhas eluviis.

246-247. Kes hävitab elu ja räägib valet, võtab seda, mida talle ei ole antud, läheb võõra naise juurde ning naudib vägijooke – see lõikab läbi oma juured siin maailmas.

248. Tea seda, oo inimene, et patused seadmused hakkavad kergesti vohama! Ära lase aplusel ja seadmusetusel ennast pikaks ajaks kannatustesse paisata!

249. Inimesed annavad nii palju, kui palju on neis usku ja usaldust. Kes teiste toitu ja jooki kadestab, see ei suuda keskenduda ei päeval ega öösel.

250. Kes on aga eneses kadeduse hävitanud ja koos juurtega välja kiskunud, see suudab keskenduda nii päeval kui öösel.

251. Ei ole olemas kirega võrdset tuld, ei ole olemas vihkamisega võrdset palavikku, ei ole olemas sõgedusega võrdset võrku, ei ole olemas januga võrdset jõge.

252. Hõlbus on näha teiste vigu, enese omi aga väga raske. Teiste vead puistatakse laiali nagu aganad, omi aga varjatakse, nagu valemängija varjab ebaõnnestunud heiteid.

253. Kes teiste vigu alati tähele paneb, on pidevalt ärritunud. Tema meel aiva mürgistub ja ta on kaugel mürkide kadumisest.

254. Taevas ei ole teed, väljaspool ennast ei ole erakut. Inimesi rõõmustavad pettekujutlused, Nõndaläinud on pettekujutlustest vabad.

255. Taevas ei ole teed, väljaspool ennast ei ole erakut. Meeleolud ei ole igavesed. Virgunutes ei ole tõblemist.